

ידים
 פרק א'

א מ ר נ ל ל א
 ל מ ל ל א ל
 א ל ו ר י
 א ו ש י ל ש
 א מ ע ס ו מ
 ע ק

ב ה ב ל א ב
 ג ב א א ג
 ל ל ב כ ו ב
 ו ב ה ו י ל ב
 מ ש מ ו מ ו מ
 מ ח ו ג ל א ב
 ו מ ב פ א כ ש
 מ א כ ח א כ

ג ה ש מ ק
 ב פ י ק ג ל
 ד ק ו מ
 ב פ א ש ב
 פ ש ק א א
 ג ל ב ו ל כ
 ב א ק א ש ב
 א ה כ כ מ
 א ח ב י פ ב

ה ה ש מ ב א
 ב פ ו מ א ג
 ב ה כ ל ל א
 ח ש ו מ ש ב
 ו מ ח ע צ ו ו ג
 ל ר י פ ב א

ידים
 פרק א'

א מי רביעית נותנים לידיים, לאחד אף לשניהם. מחצית לוג לשלשה או לארכבה. מלוג לחמשה ולעשרה ולמאתה. רבי יוסף אומר: ובלבך שלא יפחות לאחרון שבhem ארבעית. מוסיפים על החשניים, ואין מוסיף על בראשונים.

ב בכל הכלים נותנים לידיים, אפילו בכלים גללים, בכלים אבניים, בכלים אדמה. אין נותנים לידיים לא בדקנות הכלים, ולא בשולי המץ, ולא במוגפת הקבבית, ולא יתנו לחבירו בחפניהם. מפני שאין ממלאין, ואין מקדשין, ואין מזין מי חטאת, ואין נותנים לידיים, אלא כלים. ואין מצלין מיד כלי חרס אלא כלים.

ג חמם שנפסלו משתיית הבהמה – בכלים פסולים, ובקרונות בשרים. נפל לתוךן דיון, קומוס, ובקנותם, ונשפטו מראותם, פסולים. עשה בהן מלאכה, או ששרה בהן פתוא, פסולים. שמעון התימני אומר: אפילו נתפינו לשרות בזה ונפל לשני, בשרים.

ד קדיח בהם את הכלים, או שמיחח בהם את המדוז, פסולים. קדיח בהם כלים מודחים או חיקשים, בשרים. רבי יוסף פסול בחיקשים.

ה חמם שהנתהום מטביל בהם את הגלוסקין, פסולים, וכשהוא מדיח את ידיו בהן, בשרים. נפל בשרים ליפון לידיים, אפילו חרש שוטה וקטן. מגנית קביה בין ברכיו ונוטל. מטה קביה על צקה ונוטל. והקוף נוטל לידיים. רבי יוסף פסול בשני אלו.